

Telemark uretusjert

Ane Barstad Solvang bruker pennen til å avromantisere myten om hjemfylket.

JEG HAR aldri laga bilder for at de bare skal se bra ut. De må ha noe å si. Ikke for å rette en moralsk pekefinger, men for å speile samfunnstendenser. Det er det som driver meg, sier Ane Barstad Solvang.

Hun sitter ved arbeidsbordet på Strykejernet kunsthøgskole i Oslo. Foran henne ligger et ark i A0-format fylt med linjer av svart blekk. Motivet er hentet fra Jernbanetorget. I forkant sitter en rumensk tigger og ber om en slant. Folkemassen durer forbi med apatiske blikk.

- En bekjent av meg påsto at det ikke er noe å lage kunst om i Norge i dag. Vi har det for godt. Det er ikke sant. Reservasjonsretten mot abort var tema i fjor, det er debatt om tiggerforbud og Pegida demonstrerer. Det er sinnsykt mye å ta av, men forfallet i Norge blir dyssa ned i 2015.

FREDAG 13. mars åpner Solvang utstillingen «Norsk dystopi» i Galleri Brenneriet i Oslo. Den består av to prosjekter: «Oslo Still Life» og «Å forevige Telemark».

I hovedstadserien tegner hun med samfunnskritisk penn, mens bildene fra hjemfylket tar for seg fordommer mot tettsteder og livet der.

- Jeg synes Telemark har blitt romantisert altfor mye. Det er fjell, bunader, folkekultur og malerier av Theodor Kittilsen og Terje Grøstad. Det var på tide å lage satire av hjemfylket mitt, forklarer 23-åringen.

PROSJEKTET STARTA i juni i fjor. Da satte Solvang seg i bilen med to venner, reiste på befarings til steder hun har tilknytning til og fikk testa ut egne fordommer i praksis. Det endte med åtte bilder fra Porsgrunn, Skien, Rjukan, Heddal, Bø, Kragerø, Dalen og Notodden.

- Hvis bildene trækker noen på tærne, har jeg gjort noe riktig. Jeg kjenner jo også igjen meg sjæl. Jeg romantiserte Telemark og har ledd litt av det her på skolen. For hvis noen er frampå med kommentarer som at «det er typisk Porsgrunn», er jeg kjapp med å si at det vet du ikke noe om, ler hun.

FORDEN man elsker tukter man, og hjembyen har en selvskreven plass i utstillingen. Solvang har valgt et utsnitt fra Meieritorvet og innbyggerne er representert ved småbarnsfamilier i Bergans-jakker og Nike-sko. De er generasjonen som har bytta ut alkohol med babyrus.

- Det er gøy fordi mange av mine venner er akkurat der. Så jeg kjenner meg litt igjen, smiler hun.

- Selv om jeg begynte med en serie som skulle avspeile Tele-

mark, ser jeg nå at jeg beskriver tankemønstre som finnes over hele landet. Som for eksempel bildet fra Kragerø. Der føler folk seg trua av oslofolk på grunn av mindreverdigheitskomplekser. Det er ikke unikt.

I RJUKAN- motivet tar kunstneren for seg foreldregenerasjonen som ble snytt for andre verdenskrig og pløyer gjennom litteratur om krigsåra. De lengter etter en unntakstilstand hvor overlevelse ikke er garantert, og når bøkene er oppbrukt, reiser de til Vemork og andre steder som gir assosiasjoner til krigen.

Også bildet fra Bø har en referanse til opphugginga av krigshelter. Det er portrett av en traktor som kjører på en vei med overskriften «Heroes of Telemark».

- Til Skien henta jeg inspirasjon fra en Black Debath-låt hvor de synger at Ibsen var karismatisk, og det er ljug at han var tjukk og så videre. Jeg spiller på ønsket byen har om å bli sett på som kultivert. Menn går i dress, og damene er bibliotekartyper med røde briller og limegrønne kjoler, forklarer Solvang.

Det er det største bybildet, men også i tegningene fra Heddal og Dalen sentrerer motivene omkring bygninger. Stavkirken og hotellet blir symbol på romantisering av kulturarven og fallert storhet.

- Det er interessant at arkitekturen forteller historien om hvilke samfunnsklasser som har bodd i en by. Det spiller penger og makt og er en fin snarvei for å uttrykke mye, synes jeg.

SOLVANG BEGYNTE å tegne til utstillingen i november. Siden har det gått i ett. Fortsatt har hun noen ideer som skal utvikles på ark før åpningen.

- Jeg har alltid tema klart først. Deretter er det bare å gå på med blekk og splittpenn. Det er skikkelig «old school» og veldig gøy. Det må tørke og tar lengre tid, men blir sykt mye finere enn tusj. Teksturen blir annerledes. Bare se her, sier hun og stryker hånda over linjene.

- Den står mer ut av bildet og skaper sterkere kontraster.

Kjølig vårluft trekker inn fra Akerselva. Ane er klar for å tegne seg varm.

- Jeg har tegna sinnsykt mye det siste året. Det er ikke så mye testing lenger. Jeg kommer til å fortsette å kombinere tekst med tegning, og det er gøy å lage store bilder. Så det kommer mer. Jeg stopper ikke her, smiler hun.

Tekst og foto:
Charlotte Nagell

«NORSK DYSTOPI»

13. mars åpner utstillingen «Norsk dystopi» i Galleri Brenneriet. Her stiller Ane Barstad Solvang (23) ut bildeseriene «Oslo Still Life» og «Å forevige Telemark». Kunstneren er vokst opp på Stridsklev. Hun har bachelor i kreativ skriving fra Roehampton University i London og er nå student ved Strykejernet kunsthøgskole i Oslo. Har tidligere hatt separatutstilling i Kunsthall Grenland med tittelen «Sauementalitet» og deltatt i ulike gruppeutstillinger.

1 Ane Barstad Solvang åpner utstillingen «Norsk dystopi» i Galleri Brenneriet 13. mars. **2** Porsgrunnsjenta er elev ved Strykejernet kunstscole i Oslo. **3** 23-åringen bruker splittspenn og blekk i tegningene. **4** Solvang tar for seg mentaliteten på ulike tettsteder, og hvordan disse manifesterer seg i bygninger.